

ekologické funkce protierozní, infiltrační, vodoochranné, krajinářské, nachází se v pásmech CHKO, NP apod. Zvýšené úspěšnosti přísevů se docílí v poslední době zaváděnými pásovými přísevy, které účinněji omezují negativní vlivy starého porostu a poskytují lepší podmínky pro vzcházení přísevů; nejsou však vhodné pro velmi mělké a kamenité půdy. Přísevy zahrnují:

- využití suššího počasí časně na jaře nebo po první seči před předpokládaným nástupem srážkového období, omezení konkurenční schopnosti původního porostu, např. přesečením; pásové přísevy jsou odolnější k suchu a umožňují tak i pozdnější termíny setí
- bezorebný přísev secím strojem pro pásové přísevy s rotačním zpracováním drnu (např. SPP 8 české výroby, zpracovávající pás o šířce 15–17 cm s roztečí pásů 45 cm, do stavitelné hloubky 5–15 cm) a přítlačnými válci, nebo obdobným secím strojem pro bezorebný přísev zahraniční výroby
- osivová směs pro přísevy zpravidla obsahuje vyšší množství jetelovin, které jednak v porostu obvykle chybí a dále zvyšují celkovou úspěšnost přísevů; doporučený výsev je podle situace 10–30 kg.ha⁻¹
- v případě nakypření pásů i zaválení přísevu pro zlepšení vzcházejivosti semen
- provádění včasných sklizní narůstající hmoty původního porostu za příznivého (suchého) počasí, kdy nehrozí poškození podsevu pojezdy mechanizačních prostředků

Literatura

- Balátová-Tuláčková, E., (1989): Genofond vlhkých luk. Ekológia trávného porostu. III., ČSVTS ÚLP a VCPÚ Bánská Bystrica: 125–132.
- Blažková D. (1989): Louky – jejich ohrožení a problémy ochrany. Památky a příroda, 2: 100–103.
- Brada, L. (1967): Vědecké práce VST Rožnov p.R., 1: 5–17.
- Brindza, J. (1998): Národní strategie ochrany biodiverzity na Slovensku. Učební texty SPU Nitra, 51 s.
- Dotlačil, L. (1995): Národní program konzervace a využití genofondu. Studie výzkumného úkolu, MZe ČR.
- Dostál, J. (1982): Seznam cévnatých rostlin květeny československé. Pražská botanická zahrada, Praha.
- Hopkins, A., Johnson, R. H., Bowling, P. J., Pywel, R., Peel, S. (1996): Techniques for restoring botanical diversity of grassland in Environmentally Sensitive Areas. Grassland and Land use systems. 16th EGF Meeting: 747–750.
- Chráněné krajinné oblasti České republiky (1997). Správa CHKO ČR Praha, 55 s.
- Chapman, G. P. (1996): The biology of grasses. CAB Intern., Wallingford, U. K., 272 s.
- Jančovič, J. (1997): Ekológia trávných porostov. Učební texty SPU Nitra, 80 s.
- Jongepierová, I. (1995): Problematika obnov druhově bohatých luk v České republice. Ochrana přírody, 6: 195–197.
- Jongepierová, I. (1996): Floristická skladba polopřirozených lučních společenstev v CHKO Bílé Karpaty a současné problémy jejich ochrany. Pícninářské listy, 1996, 4: 6–7.

- Jongepierová, I. (1997): Obnova druhově bohatých luk v Bílých Karpatech. Sborník ze semináře Obnova druhově bohatých luk, Hluk, 3. Supplementum: 8–13.
- Klečka, A., Kunz, E., Kosík, J. (1942): Úprava luk a pastvin. Norma, Praha.
- Klimeš, F. (1997): The development of biodiversity of grasslands with different trophic regimes. Management for grassland biodiversity. Proc. of the International Occasional Symposium of the EGF, Warszawa – Lomža, 329–334.
- Krahulec, F. (1996): Příčiny druhové diverzity aluviálních luk a možnosti jejich obnovy. Sborník prací z ochrany přírody, Příroda, 4: 155–162.
- Krahulec, F. (1994): Otevřený dopis správám CHKO, NP a dalším ochrannářským institucím. Ochrana přírody, 49, 8: 256.
- Krahulec, F. (1997): Populačně genetické aspekty obnovy luk. Sborník ze semináře Obnova druhově bohatých luk, Hluk, 3. Supplementum: 8–13.
- Kuča et al. (1992): Biele-Bílé Karpaty. 1. vyd., Bratislava. Vydavateľstvo Ekológia.
- Kvítek, T. a kol. (1997): Udržení, zlepšení a zakládání druhově bohatých luk. Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy Praha. Metodika, 52 s.
- Machar, I. (1998): Ochrana lužních lesů a olšin. 1. vydání. Praha, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 31 s.
- Málková J. (1994): Příčiny změn ve vegetaci Krkonošského národního parku. Zahrada, park, krajina, trávníky, 2: 56–58.
- Míchal, I. (1994): Ekologická stabilita. 1. vydání. Brno, Veronica, ekologické středisko ČSOP, 276 s.
- Míka, V. (1978): Der Vorrat an keimfähigen Samen in südböhmischen Niedermoorböden. Zeitschrift für Acker- und Pflanzenbau, 146, 3: 222–234.
- Míka, V. et al. (2000): Obsah fenolických látek v lučních rostlinách a jeho vztah k výživné hodnotě píce. Rostlinná výroba, 46, v tisku.
- Moravec J. a kol. (1994): Fytocenologie. Praha, Academia.
- Neuhäusl, R. (1988): Rostlinstvo. In: Květena ČSR. 1. díl. Praha, ČSAV: 36–51.
- Ružičková, H. a kol. (1992): Biotypy Slovenska. Ústav krajinnej ekológie SAV, Bratislava.
- Rychnovská, M. a kol. (1985): Ekologie lučních porostů. 1. vydání. Praha, Academia, 292 s.
- Rychnovská, M. et al. (1987): Metody studia travinných ekosystémů. Academia, Praha.
- Sbírka zákonů ČR č. 114/1992. Zákon České národní rady o ochraně přírody a krajiny.
- Sbírka zákonů ČR č. 395/1992. Prováděcí vyhláška Ministerstva životního prostředí ČR k některým ustanovením zákona ČNR 114/92 Sb.
- Sbírka zákonů ČR č. 134/1999. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o biologické rozmanitosti.
- Státní program ochrany přírody a krajiny České republiky (1998). Usnesení vlády ČR č. 415.
- Ševčíková, M. (1999): Konzervace a využití genofondu trav.
- Ševčíková M., Šrámek P. (1999): Klasifikátor Pícní trávy. Rada genetických zdrojů ČR, Oseva PRO, Výzkumná stanice travinářská, v tisku.
- Šrámek, P., Ševčíková, M. (1996): Možnosti obnovy druhově bohatých luk. Restrukturalizace zemědělské výroby v marginálních oblastech. Sborník referátů, Oseva PRO, MZe ČR, AK ČR, ČAZ: 41–50.
- Wels, T. C. A. (1987): The Establishment of Floral Grasslands. Acta Horticulturae, 195: 59–69.
- Wels, T.C.A., Frost, A., Bell, S. (1986): Wild flower grasslands from crop-grown seed and hay-bales. Monks Wood Experimental Station.